

Dictada occitana n° 15

Lo 28 de genièr de 2012

**Marcèu Esquieu, *Dels camins bartassièrs*
(IEO Edicions, 2003, « Atots » n° 158, p. 24)
(CAMINS D'ESCÒLA - LA FRUCHA DE LA TÈRRA)**

Per de prunas

O caldrà ben dire a totis e cada còp o tornar dire : la pruna, çò que dison "*pruna*", aquò's la nòstra pruna, la pruna vertadièra, dintre totas las prunas. Cap de pruna pr'aquò s'i pòt pas comparar e s'ameritar l'apellacion de "pruna".

(46 mots)

(Aicí s'arrèstan los pichons.)

Anguèssetz pas sustot nos parlar de "prunèl" ! Aquel es tèrme de vila, de negòci. Fa pensar de fruches mòrts, artificialament conservats e presentats desidratats, liofilisats o forrats. Qué te sabi! Mas tan luènhes de l'arbre.

(82 mots)

(Aicí s'arrèstan los collegials.)

Lo "prunèl" pareis una espècia tant artificiala al païsan d'aicí, que pòt l'èstre al pescaire pescant, lo carrat de peis panat de las cantinas d'escòlas, en comparason de la troita salvatja empadenada.

Alavetz : "*pruna d'Agen*" ?

Qué non pas encara !

(124 mots)

(Aicí s'arrèstan los liceans.)

Perqué aquela condescendéncia obligada a una capitala, emai foguèsse de província, o departamentala ?

Aquò's dins l'abadiá de Clairac, al sègle dotze o tretze, que qualque monge cavalcaire, e tanben constipat benlèu, de retorn de Palestina e de las crosadas, ne raportèt pel claus monacal, quelques fruches al solelh secats.

Aquò foguèt en país de Sèrres enfin, e de segur mai pròche de Monflanquin e Vilanèva, que non pas d'Agen, que s'establiguèron, al fial dels sègles, los mai braves vergièrs de prunièrs.

Centre Occitan del País Castrés

Cercle local de l'IEO - Tarn

« Ostal Azalais », 6 carrièra del Consolat 6 rue du Consulat • 81100 CASTRAS 81100 CASTRES
05 63 72 40 61 • azalais@wanadoo.fr • ieo-tarn.org

"Pruna de Vilanèva" donc ?...
Mai exactament: "pruna nòstra".

(215 mots)

(La dictada es acabada ; lo demai se pòt legir :)

Ne'n saguèri jamai de melhora. Mas concedi volontierà a totis aquelis, que coma ieu, de prunièr en pruna, embelinèron lor enfància, lo dreit de ne'n partejar lo privilègi.